

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 marca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. P. (1) prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż orzeczeniem Lekarza Orzecznika ustalono, że wnioskodawca jest trwale niezdolny do pracy, a ta niezdolność powstała 2.10.2014 r czyli po ukończeniu wieku 34 lat.

(decyzja – k. nienum. Akt ZUS)

W odwołaniu z dnia 26 marca 2019 roku ubezpieczony nie zgodził się z decyzją, wskazując, że jest niezdolny do pracy od daty wcześniejszej – od 1994 roku.

(odwołanie - k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji, wskazując dodatkowo, że wnioskodawca złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5).

Decyzją z dnia 22 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. P. (1) prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ustalono, że wnioskodawca jest trwale niezdolny do pracy, a ta niezdolność powstała 2.10.2014 r czyli po ukończeniu wieku 34 lat. Decyzja ta uchylała decyzję z dnia 6.03.2019 r.

(decyzja – k. 23. Akt ZUS)

W odwołaniu z dnia 3 czerwca 2019 roku ubezpieczony nie zgodził się z decyzją, wskazując, że jest niezdolny do pracy od daty wcześniejszej – od 2000 roku.

(odwołanie - k. 3 w zał. aktach)

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4 w zał. aktach).

Sprawy z obu odwołań zostały połączone do wspólnego rozstrzygnięcia.

(postanowienie – k. 7 w zał. Aktach)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (1) urodził się w dniu (...) Z zawodu jest ślusarzem narzędziowym – ukończył szkołę zawodową. Ukończył także LO bez matury. Pobiera rentę socjalną.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 12 grudnia 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce A. P. (2).

(wniosek o rentę - k. 1 akt ZUS)

Orzeczeniem z dnia 11.01. 2019 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31.01.2022 r. Data powstania całkowitej niezdolności do pracy to 2.10.2014 r.

(orzeczenie lekarza orzecznika k. 9 akt ZUS).

Decyzją z dnia 6 marca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. P. (1) prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż orzeczeniem Lekarza Orzecznika ustalono, że wnioskodawca jest trwale niezdolny do pracy, a ta niezdolność powstała 2.10.2014 r czyli po ukończeniu wieku 34 lat.

(decyzja – k. nienum. Akt ZUS)

W wyniku przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu orzeczeniem z dnia 6.05. 2019 roku komisja lekarska ZUS ustaliła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31.01.2022 r. Data powstania całkowitej niezdolności do pracy to 2.10.2014 r.

(orzeczenie komisji lekarskiej - k.22 akt ZUS)

Decyzją z dnia 22 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. P. (1) prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ustalono, że wnioskodawca jest trwale niezdolny do pracy, a ta niezdolność powstała 2.10.2014 r czyli po ukończeniu wieku 34 lat. Decyzja ta uchylała decyzję z dnia 6.03.2019 r.

(decyzja – k. 23. Akt ZUS)

Z punktu widzenia neurologa u wnioskodawcy rozpoznano padaczkę z częstymi napadami, przeżyty uraz głowy w dzieciństwie. Z powodów częstości napadów padaczkowych stwierdza się całkowitą niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej od 2.10.2014 r. Nie stwierdza się niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Wnioskodawca w wieku 7 lat przeżył uraz głowy. Od 2002 r leczony jest z powodu schizofrenii paranoidalnej oraz z powodu padaczki. Napady padaczkowe występują często, w ciągu dnia ma także sekundowe napady zaburzeń świadomości, po których zapada w sen. Od 1994 r występuje u niego drżenie rąk.

/pisemna opinia biegłego neurologa – k. 22 -23/

Z punktu widzenia psychiatry u wnioskodawcy rozpoznano organiczne zaburzenia osobowości, uzależnienie od alkoholu, padaczkę. Rozpoznanie uzależnienia od alkoholu jest stawiane podczas wszystkich pobytów szpitalnych oraz z wywiadu. U badanego najprawdopodobniej w wyniku doznanych urazów oraz napadów padaczki doszło do powstania wtórnych organicznych zmian w (...), które obecnie manifestują się klinicznie organicznymi zaburzeniami osobowości. Zaburzenia te mają charakter trwałe i nie podlegają wyleczeniu. Dodatkowym czynnikiem pogarszającym funkcjonowanie opiniowanego oraz mającym negatywny wpływ na zmiany organiczne w (...) jest uzależnienie od alkoholu. Pomimo wielu czynników wpływających negatywnie na procesy poznawcze, funkcjonowanie badanego nie jest znacznie zaburzone. Ubezpieczony zdobył wykształcenie na poziomie średnim, ma też wyuczony zawód. Zaburzenia wynikające ze zmian organicznych są widoczne, jednak nie przekładają się na całkowitą niezdolność do pracy. Trudno zgodzić się z rozpoznaniem schizofrenii paranoidalnej, ponieważ nie powinno się go stawiać w przypadku poważnych uszkodzeń (...) lub podczas pozostawania pod działaniem substancji psychoaktywnych. U badanego oba warunki zostały spełnione. Zmiany w (...) i padaczka występują od 7 roku życia, a więc na długo przed rozpoznaniem schizofrenii, a dodatkowo występuje uzależnienie od alkoholu. Z dużym prawdopodobieństwem można stwierdzić, że objawy rozpoznawane u badanego jako schizofreniczne, tak naprawdę miały podłoże organiczne lub, co bardziej prawdopodobne, były wynikiem substancji psychoaktywnej.

Zaburzenia istniejące u ubezpieczonego w swym charakterze i stopniu nasilenia nie powodują całkowitej niezdolności do pracy. Brak jest wskazań do uznania ubezpieczonego za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji.

/pisemna opinia biegłego psychiatry podstawowa i uzupełniająca – k. 26 -30,50 -52, /

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego, jego dokumentację medyczną oraz wydane w sprawie opinie biegłego psychiatry i neurologa, a zatem biegłych, których specjalizacja odpowiada rodzajowi schorzeń występujących u ubezpieczonego.

Biegli zapoznali się z przedłożoną w toku postępowania dokumentacją lekarską z przebiegu leczenia ubezpieczonego i na podstawie tej dokumentacji oraz badania bezpośredniego, ocenili i opisali stan jego zdrowia. Opinie biegłych są jasne i obiektywne, opisują stan zdrowia ubezpieczonego w zakresie wynikającym z tezy dowodowej oraz sporządzone zostały zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot.

Biegli wskazali na rozpoznane dolegliwości i ich wpływ na niezdolność do pracy wnioskodawcy oraz okres jej powstania. Neurolog stwierdził całkowitą niezdolność do pracy, co nie było sporne pomiędzy stronami. Ustalił, iż niezdolność ta powstała od 2.10.2014 r. Natomiast biegły psychiatra nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał zatem w pełni wartość dowodową wszystkich opinii biegłego wydanych w przedmiotowej sprawie oraz podzielił, jako przekonujące, wnioski wypływające z ich treści. W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają braków, a wynikające z opinii wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione. Biegły psychiatra ustosunkował się do zarzutów wnioskodawcy, który nie zgłaszał dalszych wniosków dowodowych. Do opinii biegłego neurologa wnioskodawca nie zgłosił zastrzeżeń.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 68 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (Dz.U.2020 poz.53 t.j.) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Dziecko, które stało się niezdolne do pracy i samodzielnej egzystencji po osiągnięciu wieku określonego w art. 68 ust. 1 pkt 1 lub 2 u.e.r.f.u.s. nie nabywa prawa do renty rodzinnej na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 3 tej ustawy./tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 23 maja 2018 r. III AUa 624/17 /.

Prawo do renty rodzinnej przysługuje tylko takiemu dziecku całkowicie niezdolnemu do pracy, a także niezdolnemu do samodzielnej egzystencji, które nie miało możliwości uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a więc takiemu, które stało się niezdolne do pracy w czasie, gdy nie mogło podlegać ubezpieczeniu społecznemu z powodu wieku lub uczęszczania do szkoły. Ustawodawca nie przyznał prawa do renty rodzinnej dzieciom zmarłego, które przed osiągnięciem wieku 16 lat lub przed ukończeniem szkoły stały się częściowo niezdolne do pracy, gdyż dzieci takie mogą korzystać, co prawda z ograniczonych, lecz istniejących możliwości zarobkowych. Ta sama logika przemawia za wyłączeniem prawa do renty rodzinnej dzieci, które stały się całkowicie niezdolne do pracy, w tym także niezdolne do samodzielnej egzystencji, po osiągnięciu tego wieku i ukończeniu nauki, gdyż w stosunku do nich nie było przeszkód do podjęcia pracy lub innej działalności łączącej się z obowiązkiem ubezpieczenia./tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 czerwca 2017 r. III AUa 881/16, por. także Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 października 2016 r. III AUa 1875/15 LEX nr 2172498/.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była okoliczność, kiedy wnioskodawca stał się całkowicie niezdolny do pracy, bowiem od tego było uzależnione prawo do renty rodzinnej.

W ocenie Sądu ustalenia dokonane w toku postępowania nie uzasadniają zmiany zaskarżonej decyzji i nie stanowią podstawy do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty rodzinnej z tytułu niezdolności do pracy. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy – z punktu widzenia neurologa, ale niezdolność ta powstała w okresie od 2.10.2014 r, a więc po 34 roku życia, a więc nie w okresach referencyjnych. Wynika to w sposób jednoznaczny z treści opinii biegłego neurologa. Natomiast z punktu widzenia psychiatrycznego wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Z ustaleń wynika, że z punktu widzenia neurologa u wnioskodawcy rozpoznano padaczkę z częstymi napadami, przebyty uraz głowy w dzieciństwie. Z powodów częstości napadów padaczkowych stwierdza się całkowitą niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej od 2.10.2014 r. Nie stwierdza się niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Z punktu widzenia psychiatry u wnioskodawcy rozpoznano organiczne zaburzenia osobowości, uzależnienie od alkoholu, padaczkę. Rozpoznanie uzależnienia od alkoholu jest stawiane podczas wszystkich pobytów szpitalnych oraz z wywiadu. U badanego najprawdopodobniej w wyniku doznanych urazów oraz napadów padaczki doszło do powstania wtórnych organicznych zmian w (...), które obecnie manifestują się klinicznie organicznymi zaburzeniami osobowości. Zaburzenia te mają charakter trwały i nie podlegają wyleczeniu. Dodatkowym czynnikiem pogarszającym funkcjonowanie opiniowanego oraz mającym negatywny wpływ na zmiany organiczne w (...) jest uzależnienie od alkoholu. Pomimo wielu czynników wpływających negatywnie na procesy poznawcze, funkcjonowanie badanego nie jest znacznie zaburzone. Ubezpieczony zdobył wykształcenie na poziomie średnim, ma też wyuczony zawód. Zaburzenia wynikające ze zmian organicznych są widoczne, jednak nie przekładają się na całkowitą niezdolność do pracy. Trudno zgodzić się z rozpoznaniem schizofrenii paranoidalnej, ponieważ nie powinno się go stawiać w przypadku poważnych uszkodzeń (...) lub podczas pozostawania pod działaniem substancji psychoaktywnych. U badanego oba warunki zostały spełnione. Zmiany w (...) i padaczka występują od 7 roku życia, a więc na długo przed rozpoznaniem schizofrenii, a dodatkowo występuje uzależnienie od alkoholu. Z dużym prawdopodobieństwem można stwierdzić, że objawy rozpoznawane u badanego jako schizofreniczne, tak naprawdę miały podłoże organiczne lub, co bardziej prawdopodobne, były wynikiem substancji psychoaktywnej.

Zaburzenia istniejące u ubezpieczonego w swym charakterze i stopniu nasilenia nie powodują całkowitej niezdolności do pracy. Brak jest wskazań do uznania ubezpieczonego za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji.

Wobec stwierdzenia, iż ubezpieczony nie spełnia ww. koniecznej przesłanki warunkującej, w myśl przepisu art. 68 pkt. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznanie uprawnienia do świadczenia rentowego, zaskarżone decyzje organu rentowego uznać należy za prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołania uznając je za niezasadne.